

Sprawa C-439/19**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

11 czerwca 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Satversmes tiesa (sąd konstytucyjny, Łotwa)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

4 czerwca 2019 r.

Wnioskodawca:

B

Organ będący autorem aktu, którego zgodność z konstytucją jest kwestionowana:

Latvijas Republikas Saeima (Parlament Republiki Łotewskiej)

Przedmiot postępowania głównego

Celem postępowania jest rozstrzygnięcie w przedmiocie zgodności art. 14.¹ ust. 2 Ceļu satiksmes likums (ustawy o ruchu drogowym), stanowiącego między innymi, że informacja dotycząca punktów otrzymanych przez kierowców za wykroczenia drogowe jest publicznie dostępna, z art. 96 Latvijas Republikas Satversme (konstytucji Republiki Łotwy), dotyczącym nienaruszalności życia prywatnego.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Na podstawie art. 267 TFUE sąd odsyłający zwraca się o dokonanie wykładni rozporządzenia nr 2016/679 i dyrektywy 2003/98 w celu ustalenia, czy zakazują one państwu członkowskim stanowienia przepisów, zgodnie z którymi informacja dotycząca punktów otrzymanych przez kierowców za wykroczenia drogowe byłaby publicznie dostępna, umożliwiając w ten sposób przetwarzanie

tych danych osobowych poprzez ich ujawnienie i ich przesłanie w celu ponownego wykorzystania.

Pomocniczo sąd odsyłający zwraca się również o wykładnię zasad pierwszeństwa prawa Unii i pewności prawa w celu wyjaśnienia możliwości zastosowania przepisu krajowego będącego przedmiotem postępowania głównego i możliwości zachowania jego skutków prawnych do momentu uprawomocnienia się ostatecznego orzeczenia, które sąd odsyłający wyda odnośnie do zgodności tego przepisu z konstytucją.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „przetwarzanie danych osobowych dotyczących wyroków skazujących i czynów zabronionych lub powiązanych środków bezpieczeństwa” użyte w art. 10 rozporządzenia nr 2016/679 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono przetwarzanie informacji dotyczących punktów otrzymanych przez kierowców za wykroczenia drogowe przewidziane w przepisie będącym przedmiotem postępowania?
- 2) Niezależnie od odpowiedzi na pierwsze pytanie prejudycjalne, czy przepisy rozporządzenia nr 2016/679, w szczególności zasadę „integralności i poufności” określoną w jego art. 5 ust. 1 lit. f), można interpretować w ten sposób, że zakazują one państwom członkowskim stanowienia przepisów, zgodnie z którymi informacje dotyczące punktów otrzymanych przez kierowców za wykroczenia drogowe, byłyby publicznie dostępne oraz umożliwiania przetwarzania odpowiednich danych poprzez ich ujawnienie?
- 3) Czy motywy 50 i 154, art. 5 ust. 1 lit. b) i art. 10 rozporządzenia nr 2016/679 i art. 1 ust. 2 lit. cc) dyrektywy 2003/98/WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego umożliwiającemu przesłanie informacji dotyczących punktów otrzymanych przez kierowców za wykroczenia drogowe w celu ich ponownego wykorzystania?
- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na którekolwiek z powyższych pytań, czy zasadę pierwszeństwa prawa Unii i zasadę pewności prawa należy interpretować w ten sposób, że możliwe byłoby stosowanie przepisu będącego przedmiotem postępowania i zachowanie jego skutków prawnych do momentu uprawomocnienia się ostatecznego orzeczenia wydanego przez sąd konstytucyjny?

Najbardziej istotne przepisy prawa Unii

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Artykuł 16 ust. 1.

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej. Artykuł 8 ust. 1.

Dyrektywa 95/46/WE (dyrektywa o ochronie danych). Artykuł 94.

Rozporządzenie 2016/679 (ogólne rozporządzenie o ochronie danych). Motywy 4, 9, 50 i 154 oraz art. 4, 5, 6, 10 i 94.

Dyrektywa 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Motyw 21 i art. 1.

Najbardziej istotne przepisy prawa krajowego

Latvijas Republikas Satversme (konstytucja Republiki Łotwy). Artykuły 32, 89 i 96.

Ceļu satiksmes likums (ustawa o ruchu drogowym). Artykuły 14.¹ i 43.¹.

Sodu reģistra likums (ustawa o rejestrze karnym). Artykuł 1.

Fizisko personu datu aizsardzības likums (ustawa o ochronie danych osobowych osób fizycznych).

Fizisko personu datu apstrādes likums (ustawa o przetwarzaniu danych osobowych osób fizycznych).

Informācijas atklātības likums (ustawa o dostępie do informacji). Artykuł 1.

Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 stycznia 2019 r., Deutsche Post AG (C-496/17, EU:C:2019:26), pkt 57.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 czerwca 2007 r., Stichting ROM projecten (C-185/06, EU:C:2007:370), pkt 24.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 marca 2009 r., Gottfried Heinrich (C-345/06, EU:C:2009:140), pkt 44.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 9 marca 1978 r., Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49), pkt 17.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 września 2010 r., Winner Wetten GmbH (C-409/06, EU:C:2010:503), pkt 67.

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i przebiegu postępowania

- 1 Artykuł 14.¹ ust. 2 łotewskiej ustawy o ruchu drogowym po nowelizacji, która weszła w życie z dniem 10 maja 2018 r., ma następujące brzmienie:

„(2) Informacje odnoszące się do pojazdu będącego własnością osoby prawnej, [...] do uprawnień danej osoby do prowadzenia pojazdów, do grzywien za popełnienie wykroczeń drogowych nakładanych na daną osobę i nieuiszczonych w terminach przez prawo przewidzianych oraz pozostałe informacje wpisane do krajowego rejestru pojazdów i kierowców, jak również do systemu informacji o środkach przewozu i kierowcach, uznawane są za informacje publicznie dostępne.”

- 2 Krajowa spółka akcyjna „Ceļu satiksmes drošības direkcija” (dyrekcja bezpieczeństwa ruchu drogowego) (zwana dalej „dyrekcją”) dokonała wpisu do krajowego rejestru pojazdów i kierowców (zwanego dalej „krajowym rejestrem pojazdów”) punktów, które wnioskodawca otrzymał za wykroczenia drogowe, co stanowi, zgodnie z art. 14.¹ ust. 2 ustawy o ruchu drogowy (zwanym dalej „przepisem będącym przedmiotem postępowania”) informację publicznie dostępną, która może zostać ujawniona każdemu. Informacja ta została przesłana, w celu ponownego wykorzystania, dwóm osobom prawnym (zwanym dalej „podmiotami zajmującymi się ponownym wykorzystaniem”).
- 3 Wnioskodawca wszczął przed sądem odsyłającym postępowanie dotyczące zgodności z konstytucją przepisu będącego przedmiotem tego postępowania.

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

- 4 Zdaniem **wnioskodawcy** przepis będący przedmiotem postępowania przez to, że zezwala na przetwarzanie danych osobowych wnioskodawcy, jest niezgodny z art. 96 konstytucji, dotyczącym nienaruszalności życia prywatnego. W szczególności zawarta w rejestrze pojazdów informacja dotycząca punktów otrzymanych za wykroczenia drogowe powinna być uznana za dane osobowe dotyczące sankcji nakładanych w drodze administracyjnej i jako taka objęta jest zakresem zastosowania art. 10 rozporządzenia nr 2016/679. Wnioskodawca twierdzi, że dane osobowe dotyczące sankcji nakładanych w drodze administracyjnej mogą być przetwarzane jedynie przez podmioty wskazane w ustawie, a żadna ustawa nie przyznaje tego prawa dyrekcji. W odniesieniu do ponownego wykorzystania danych osobowych wnioskodawca uważa, że wprowadzenie w życie i stosowanie zasady ponownego wykorzystania wymaga pełnego przestrzegania zasad regulujących ochronę danych osobowych. Wnioskodawca wskazuje, że dyrekcja nie jest upoważniona do przetwarzania, w celu ponownego wykorzystania, pozostającej w gestii dyrekcji informacji publicznie. Wnioskodawca twierdzi także, że przetwarzanie danych osobowych musi odbywać się z poszanowaniem zasady legalności, minimalnej interwencji, słuszności i anonimowości, a także uczestnictwa i przejrzystości.
- 5 **Saeima** (parlament) stoi na stanowisku, że przepis będący przedmiotem postępowania jest zgodny z art. 96 konstytucji. Zrozumienie sensu tego przepisu wymaga wzięcia pod uwagę praktyki jego stosowania i systemu prawnego, w którym ten przepis funkcjonuje. W praktyce informacja dotycząca punktów

otrzymanych za wykroczenia drogowe nie jest automatycznie publicznie dostępna. Parlament podkreśla, że przepis będący przedmiotem postępowania jest ściśle związany z wprowadzeniem na Łotwie systemu punktów otrzymywanych za wykroczenia drogowe, który jest jednym ze środków służących poprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego. System ten ma dwa główne cele: identyfikację kierujących pojazdami, którzy w sposób systematyczny i umyślnie naruszają przepisy ruchu drogowego, oraz prewencyjne oddziaływanie na zachowanie użytkowników dróg. Pełne i rzeczywiste osiągnięcie tych celów nie jest możliwe bez publicznego dostępu do tej informacji. W konsekwencji, wprowadzając publiczny dostęp do niej ustawodawca zagwarantował osobom trzecim prawo dostępu do informacji wynikające z art. 100 konstytucji i jednocześnie osiągnięcie głównego celu – ochrony praw osób trzecich i bezpieczeństwa publicznego. Zdaniem parlamentu punkty otrzymane za wykroczenia drogowe nie mogą być uznane za dane dotyczące sankcji nakładanych w drodze administracyjnej w rozumieniu art. 10 rozporządzenia nr 2016/679. Punkty otrzymane za wykroczenia drogowe nie stanowią formy kary administracyjnej. Na Łotwie istnieje także, wraz z rejestrem pojazdów, rejestr kar, do którego wpisuje się zarówno osoby, które popełniły czyny zabronione, jak i osoby, które popełniły wykroczenie administracyjne. Artykuł 43.¹ ust. 1 ustawy o ruchu drogowym stanowi wprost, że wykroczenia administracyjne popełnione przez kierujących podlegają wpisowi do rejestru kar, natomiast punkty otrzymane za wykroczenia drogowe wpisuje się do rejestru pojazdów. Parlament podnosi, że nawet gdyby art. 10 rozporządzenia nr 2016/679 miał zastosowanie do punktów otrzymanych za wykroczenia drogowe, to przetwarzanie tych punktów przez dyrekcję i tak w całości spełnia wymagania wynikające z tego przepisu. Podstawę przetwarzania tych informacji stanowi art. 6 ust. 1 lit. c) i e) rozporządzenia 2016/679. Ponadto obowiązujące przepisy krajowe przewidują odpowiednie zabezpieczenie praw i wolności osób, których dane dotyczą.

- 6 W opinii **Datu valsts inspekcija** (łotewskiego urzędu ochrony danych osobowych), strony zaproszonej do wzięcia udziału w niniejszej sprawie, ocena zgodności z konstytucją przepisu będącego przedmiotem postępowania wymaga w pierwszej kolejności dokonania analizy prawnej i zakresu pojęcia „punkty otrzymane za wykroczenie”. Celem rejestracji punktów otrzymanych za wykroczenia drogowego jest dysponowanie rejestrem wykroczeń administracyjnych w zakresie ruchu drogowego w taki sposób, aby w zależności od liczby wykroczeń można było zastosować dodatkowe środki wpływające na zachowanie kierujących. Punkty otrzymane za wykroczenia drogowe mogą zostać uznane za dane osobowe w rozumieniu rozporządzenia nr 2016/679 gdyż odnoszą się do zidentyfikowanej osoby fizycznej i stanowią część życia prywatnego. Łotewski urząd ochrony danych osobowych podnosi, że dane osobowe zawierające informacje o życiu prywatnym i o odpowiedzialności administracyjnej (wynikającej z kary) muszą być szczególnie chronione w rozumieniu rozporządzenia nr 2016/679. Skoro przepis będący przedmiotem postępowania stanowi, że informacja o punktach otrzymanych za wykroczenia drogowe jest publicznie dostępna, stosowne ograniczenie praw podstawowych

musi bez wątplenia dążyć do osiągnięcia uzasadnionego celu z poszanowaniem zasady proporcjonalności.

- 7 **Dyrekcja** przyznaje, że dokonała przetworzenia danych wnioskodawcy w rejestrze pojazdów. Twierdzi, że przepis będący przedmiotem postępowania stanowi, że informacja ta jest publicznie dostępna, a przepisy krajowe nie przewidują ograniczeń co do jej ponownego wykorzystania.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 8 Odnośnie do charakteru prawnego systemu punktów otrzymywanych za wykroczenia drogowe, sąd odsyłający wskazuje, że zgodnie z art. 43.¹ ust. 1 ustawy o ruchu drogowym wykroczenia administracyjne popełnione przez kierujących podlegają wpisowi do rejestru kar, natomiast punkty otrzymane za wykroczenia drogowe wpisuje się do rejestru pojazdów. Rejestr kar jest jedynym rejestrem osób, które czyny zabronione i wykroczenia administracyjne; wpisowi do niego podlega informacja o osobach, które popełniły wykroczenia administracyjne wraz z informacją o popełnionym wykroczeniu administracyjnym i nałożonej karze administracyjnej. Z drugiej strony wpis punktów otrzymanych za wykroczenia drogowe do rejestru pojazdów ma na celu monitorowanie wykroczeń administracyjnych w zakresie ruchu drogowego w taki sposób, aby w zależności od liczby wykroczeń można było zastosować dodatkowe środki wpływające na zachowanie kierujących. Punkty otrzymane za wykroczenia drogowe są usuwane po upływie okresu przedawnienia.
- 9 Sąd odsyłający wskazuje, że informacja dotycząca osób fizycznych mieści się w pojęciu „prawo do nienaruszalności życia prywatnego” znajdującym się w art. 96 konstytucji. W zakresie zastosowania tego pojęcia mieści się przetwarzanie danych dotyczących życia prywatnego danej osoby oraz obejmuje ono ujawnianie tych danych i ich przechowywanie.
- 10 Wyjaśnienie treści i zastosowania przepisu krajowego wymaga wzięcia pod uwagę prawa Unii Europejskiej i jego interpretacji dokonywanej w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości. Na podstawie art. 16 ust. 1 TFUE i art. 8 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej każdy ma prawo do ochrony danych osobowych, które go dotyczą, a ochronę tę reguluje rozporządzenie 2016/679. W odniesieniu do przetwarzania danych sąd odsyłający powołuje się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości (wyrok wydany w sprawie C-496/17, Deutsche Post, pkt 57), zgodnie z którym każda operacja przetwarzania danych osobowych musi być zgodna z jednej strony z wyrażonymi w art. 5 rozporządzenia 2016/679 zasadami odnoszącymi się do charakteru danych, a z drugiej strony – z jednym z kryteriów legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 6 tego rozporządzenia. Sąd odsyłający podnosi również, że zgodnie z art. 10 rozporządzenia nr 2016/679, przetwarzania danych osobowych dotyczących wyroków skazujących oraz czynów zabronionych lub powiązanych środków bezpieczeństwa na podstawie art. 6 ust. 1 wolno dokonywać wyłącznie pod

nadzorem władz publicznych lub jeżeli przetwarzanie jest dozwolone prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego przewidującymi odpowiednie zabezpieczenia praw i wolności osób, których dane dotyczą. Z orzecznictwa sądu odsyłającego wynika, że niektóre kategorie danych powinny być szczególnie chronione. Ponieważ art. 10 rozporządzenia nr 2016/679 zezwala na przetwarzanie takich danych jedynie pod nadzorem władz publicznych lub jeżeli przetwarzanie jest dozwolone prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego przewidującymi odpowiednie zabezpieczenia praw i wolności osób, których dane dotyczą, przepisy państw członkowskich mogą zezwalać na przetwarzane danych, włączając w to ich ujawnianie, tylko podmiotom wskazanym w odpowiednich przepisach. Z tego względu, po pierwsze, oznacza to, że dozwolone jest jedynie tylko takie dalsze przetwarzanie danych, które odbywa się pod nadzorem władz publicznych. Po drugie, zakwalifikowanie określonej informacji jako publicznie dostępnej samo z siebie może wykluczyć ustanowienie odpowiednich zabezpieczeń praw i wolności osób, których dane dotyczą, gdyż informacja ta dostępna jest dla każdego. W związku z tym sąd odsyłający stwierdza, że zakres zastosowania art. 96 konstytucji obejmuje ochronę informacji dotyczących wyroków skazujących i czynów zabronionych w odniesieniu do osób fizycznych.

- 11 Sąd odsyłający zauważa, że przepis będący przedmiotem postępowania przyznaje każdemu prawo podmiotowe do żądania i uzyskania od dyrekcji zawartych w rejestrze pojazdów informacji dotyczących punktów otrzymanych przez kierowców za wykroczenia drogowe. Z akt sprawy wynika, że w praktyce stosowania przepisu będącego przedmiotem postępowania, informacja udzielana jest jedynie jeżeli wnioskodawca wskaże osobisty numer identyfikacyjny danego kierującego. Wynika z tego, że informacje dotyczące imienia i nazwiska możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej i punktów otrzymanych przez nią za wykroczenia drogowe muszą być uznane za dane osobowe a ich ujawnienie musi być uznane za przetwarzanie danych osobowych w rozumieniu art. 96 konstytucji.
- 12 Sąd odsyłający uważa, że w niniejszej sprawie konieczne jest wyjaśnienie treści art. 10 rozporządzenia 2016/679. Artykuł ten ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych dotyczących wyroków skazujących oraz czynów zabronionych lub powiązanych środków bezpieczeństwa. *Prima facie* przepis ten nie odnosi się do danych dotyczących sankcji w przypadku wykroczeń administracyjnych. Zgodnie z motywem 9 rozporządzenia nr 2016/679, cele i zasady dyrektywy 95/46/WE pozostają aktualne, a zgodnie z art. 94 ust. 2 tego rozporządzenia odesłania do uchylonej dyrektywy należy traktować jako odesłania do rozporządzenia 2016/679. Artykuł 8 ust. 5 dyrektywy 95/46/WE stanowił, że przetwarzanie danych dotyczących przestępstw, wyroków skazujących lub środków bezpieczeństwa może być dokonywane jedynie pod kontrolą władz publicznych, lub też, jeżeli zgodnie z prawem krajowym ustanowiono określone środki zabezpieczające, z zachowaniem odstępstw, których państwo członkowskie może udzielić zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa krajowego, zapewniając zachowanie odpowiednich zabezpieczeń. Jednak kompletny rejestr przestępstw kryminalnych może być prowadzony tylko pod kontrolą władzy publicznej. Państwa członkowskie mogą

ustanowić przepisy zobowiązujące oficjalny organ do sprawowania kontroli nad przetwarzaniem danych dotyczących sankcji administracyjnych lub orzeczeń w sprawach cywilnych. Zatem zdaniem sądu odsyłającego w okresie obowiązywania dyrektywy 95/46 do państw członkowskich należało zapewnienie spełnienia szczególnych wymogów przy przetwarzaniu danych osobowych dotyczących przestępstw, wyroków skazujących lub środków bezpieczeństwa, natomiast przyjęcie przepisów szczególnych w zakresie danych osobowych dotyczących sankcji administracyjnych pozostawiono do uznania państw członkowskich. Na Łotwie wymogi dyrektywy 95/46/WE zostały w szczególności transponowane przez ustawę o ochronie danych osobowych osób fizycznych, której art. 12 stanowił, że dane osobowe dotyczące między innymi przestępstw, wyroków skazujących za przestępstwa i sankcji nakładanych w drodze administracyjnej mogą być przetwarzane jedynie przez osoby wskazane w ustawie i w wypadkach określonych w tej ustawie. Ustawa ta została uchylona z dniem 5 lipca 2018 r. wraz z wejściem w życie ustawy o przetwarzaniu danych osobowych osób fizycznych, za pomocą której, po rozpoczęciu stosowania rozporządzenia 2016/679, mają zostać stworzone warunki prawne dla ustanowienia systemu ochrony danych osobowych osób fizycznych na poziomie krajowym. Z tego względu przez ponad 10 lat, aż do wejścia w życie rozporządzenia nr 2016/679, w łotewskim porządku prawnym istniały podobne wymogi przetwarzania danych osobowych w zakresie wyroków skazujących i sankcji nakładanych w drodze administracyjnej. Sąd odsyłający wskazuje, że zgodnie z motywem 4 rozporządzenia nr 2016/679 prawo do ochrony danych osobowych należy postrzegać w kontekście jego funkcji społecznej. Funkcja społeczna art. 10 rozporządzenia nr 2016/679 polega na ochronie danych osobowych dotyczących wyroków skazujących i czynów zabronionych tak, aby skazanie danej osoby w przeszłości nie wpływało niekorzystnie w niewłaściwy sposób na jej życie prywatne i zawodowe. Funkcja ta może mieć w podobny sposób zastosowanie zarówno do wyroków w sprawach karnych jak i sankcji nałożonych w drodze administracyjnej. Ponadto w świetle art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, sąd odsyłający uznał, że w związku z gwarancjami wynikającymi z prawa do rzetelnego procesu sądowego, postępowania w sprawach o wykroczenie administracyjne mogą być, na podstawie określonych kryteriów, uznane za sprawy karne. Skoro art. 10 rozporządzenia nr 2016/679 ustanawia również szczególne zasady przetwarzania danych osobowych dotyczących sankcji i wykroczeń administracyjnych w sytuacji takiej, jak w niniejszej sprawie, informacja dotycząca punktów otrzymanych przez daną osobę za wykroczenia drogowe nie powinna być uznana za informację publicznie dostępną. Nie istnieje utrwalone orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące pytania sądu odsyłającego. W tych okolicznościach nie można uznać, że przepisy rozporządzenia nr 2016/679 ustanawiają jasne i precyzyjne obowiązki, które z punktu widzenia ich spełnienia i ich konsekwencji, byłyby niezależne od przyjęcia późniejszego aktu prawnego. Zatem w niniejszej sprawie zasada *acte éclairé* nie ma zastosowania i istnieją wątpliwości, czy rozporządzenie nr 2016/679 w istocie

nakłada szczególne wymagania w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych dotyczących postępowań w sprawach o wykroczenia administracyjne.

- 13 Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, każde przetwarzanie danych osobowych musi również szanować zasady jakości danych ustanowione w art. 5 rozporządzenia nr 2016/679, włączając w to zasadę „integralności i poufności”. Zasada ta znajduje się w art. 5 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 2016/679 i stanowi, że dane osobowe muszą być przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem. Ponadto zgodnie z motywem 39 rozporządzenia nr 2016/679, dane osobowe powinny być przetwarzane w sposób zapewniający im odpowiednie bezpieczeństwo i odpowiednią poufność, w tym ochronę przed nieuprawnionym dostępem do nich. W niniejszej sprawie przepis będący przedmiotem postępowania stanowi, że informacja o punktach otrzymanych przez kierujących za wykroczenia drogowe (którą sąd odsyłający uznaje za dane osobowe) jest publicznie dostępna i zezwala na jej ujawnienie (co sąd odsyłający uznaje za przetwarzanie danych osobowych) każdemu, bez względu na to, czy ma uzasadniony powód, by taką informację otrzymać. Zdaniem sądu odsyłającego jeżeli przepis stanowi, że dane osobowe są publicznie dostępne, zagwarantowanie odpowiedniego bezpieczeństwa i poufności tych danych może nie być możliwe. Będący przedmiotem postępowania przepis umożliwia w istocie bezwarunkowe przetwarzanie tych danych osobowych w postaci ich ujawnienia i zezwala dyrekcji na ujawnienie, na wnioski, informacji dotyczącej tych danych osobowych bez stosowania środków bezpieczeństwa danych osobowych. Z tego względu, do rozstrzygnięcia postępowania konieczne jest wyjaśnienie treści zasady „integralności i poufności” z art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 2016/679.
- 14 Sąd odsyłający uważa, że w celu rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, istotne może być zbadanie, czy informacja dotycząca punktów otrzymanych przez kierujących za wykroczenia drogowe może zostać przesłana w celu ponownego wykorzystania. Wymogi z dyrektywy 2003/98 zostały transponowane na Łotwie ustawą o dostępie do informacji. Zgodnie z motywem 21 i art. 1 ust. 4 dyrektywy 2003/98 dyrektywa pozostawia nienaruszony i w żaden sposób nie wpływa na poziom ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych zgodnie z przepisami Wspólnoty i prawa krajowego, w szczególności rozporządzenia 2016/679. Motyw 154 rozporządzenia 2016/679 również podkreśla, że dyrektywa 2003/98 nie zmienia obowiązków ani praw przewidzianych w tym rozporządzeniu. Artykuł 5 rozporządzenia nr 2016/679 określa zasady dotyczące przetwarzania danych osobowych, wraz z zasadą „ograniczenia celu”, co oznacza, że dane osobowe muszą być zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami. Zdaniem sądu odsyłającego w przypadku, gdy informacja dotycząca punktów otrzymanych przez kierujących za wykroczenia drogowe mogłaby zostać ujawniona każdemu, włączając w to podmioty zajmujące się ponownym wykorzystaniem, zidentyfikowanie celów późniejszego przetwarzania danych nie byłoby możliwe i, w istocie, nie można by

ocenić czy przetwarzanie danych osobowych odbywa się w sposób niezgodny z tymi celami. Artykuł 10 rozporządzenia nr 2016/679 określa szczególne wymogi przetwarzania danych osobowych dotyczących wyroków skazujących oraz czynów zabronionych lub powiązanych środków bezpieczeństwa. Jeśli wymogi te mają uwzględniać system dostępu, który ogranicza dostęp do określonych informacji z powodu ochrony danych osobowych, w rozumieniu motywu 154 rozporządzenia nr 2016/679 i art. 1 ust. 2 lit. cc) dyrektywy 2003/98, dane osobowe, do których odnosi się art. 10 rozporządzenia nr 2016/679 nie mogą być przesyłane w celu ponownego wykorzystania. Co za tym idzie, w celu rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, konieczne byłoby wyjaśnienie, czy motywy 50 i 154, art. 5 ust. 1 lit. b) i art. 10 rozporządzenia nr 2016/679, a także art. 1 ust. 2 lit. cc) dyrektywy 2003/98 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które zezwala na przesyłanie, w celu ponownego wykorzystania, informacji dotyczących punktów otrzymanych przez kierujących za wykroczenia drogowe.

- 15 Jeśli chodzi o zachowanie skutków przepisu będącego przedmiotem postępowania, sąd odsyłający wskazuje, że jeśli w niniejszej sprawie przepis ten zostanie uznany za niezgodny z przepisami rozporządzenia nr 2016/679 i art. 96 konstytucji, sąd krajowy będzie mógł orzec odnośnie do chwili, w której przedmiotowy przepis utraci moc. Niemniej jednak sąd odsyłający zauważa, że podejmując taką decyzję, musi wziąć pod uwagę to, że zasada pewności prawa stanowi część porządku prawnego Unii. Jak zauważył Trybunał Sprawiedliwości w wyroku *Heinrich* (C-345/06) zasada pewności prawa wymaga, aby dane uregulowanie Unii umożliwiało zainteresowanym dokładne zapoznanie się z zakresem obowiązków, które na nich nakłada. Zdaniem sądu odsyłającego przestrzeganie zasady pewności prawa musi być oceniane łącznie z zasadą pierwszeństwa prawa Unii, zgodnie z którą bezpośrednio stosowane postanowienia traktatu oraz akty wydawane przez instytucje powodują w stosunku do prawa krajowego państw członkowskich, od chwili wejścia w życie, nieskuteczność z mocy prawa wszelkich sprzecznych z nimi obowiązujących przepisów prawa krajowego. Zgodnie jednak z dotychczasowym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, na podstawie nadrzędnych względów pewności prawa dotyczących zarówno interesów publicznych jak i prywatnych, w drodze wyjątku możliwa jest sytuacja, w której pod warunkami, które mogą zostać określone wyłącznie przez Trybunał Sprawiedliwości, pierwszeństwo prawa Unii zostałyby ograniczone (wyrok z dnia 8 września 2010 r., *Winner Wetten GmbH*, C-409/06, EU:C:2010:503, pkt 67). Zdaniem sądu odsyłającego w niniejszej sprawie mogą wystąpić te względy pewności prawa, tak że przepis będący przedmiotem postępowania, chociaż byłby niezgodny z przepisami rozporządzenia 2016/679, to miałyby zastosowanie a skutki prawne tego przepisu zostałyby zachowane do czasu, aż ostateczne orzeczenie wydane przez sąd odsyłający stanie się prawomocne. Z tego względu do rozstrzygnięcia badanej sprawy konieczna jest interpretacja zasady pewności prawa i zasady pierwszeństwa prawa Unii.